

יפה אברהם

נולד ב-16.9.1923 ביבנאל

גוייס מבי"ס כדורי לפלמ"ח ב-1941

ב-1943 התגייס לצבא הבריטי, הצטרף ל"חבורה" ב-1945

נפטר בצחלה ב-8.4.1969

רשמה: יפה שולמית (מיטקה)

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

תקלה והמשאית נעצרה. לפתע נעצרו לידו שתי משאיות ונהגיהן ירדו והתקרבו אליו עם מוטות בידיהם. אברהם היה בטוח שהוא נפל קורבן לשודדי משאיות. הם ביקשו לברוק את תעודותיו. הוא הודיע להם שאת התעודות הוא יראה רק במשטרה. הם נסעו אחריו למשטרה שם הציג את תעודות הזהות של פליט פולני. במקרה היה אחד השוטרים ממוצא פולני והחל לדבר עם אברהם בפולנית. אברהם התעשת מהר, דפק על השולחן ואמר: "אחרי מה שעשו לנו הפולנים בשואה - נדרתי לא לדבר יותר בשפה הזאת!" וכך יצא מהעניין בשלום.

פעם אחרת נתקל באיש, שטען שהמכונת שלו גנובה ושהוא עוסק בשוק השחור. אברהם הניף אותו מהמכונת במכה אדירה ומיהר להסתלק.

אחת הפעולות החשובות שהשתתף בהן היה פיצוץ והטבעת אוניית הנשק "לינו" שיועד לסוריה. תפקידו היה להעביר את חומר הנפץ לנמל, שם אותרה האוניה והוטבעה.

באותה תקופה החל ללמוד טיס באיטליה ומאוחר יותר הצטרף לקורס-טיס בצ'כיה. עם שובו ארצה ב-1948, גוייס לחיל האוויר והשלים הכשרתו כטייס וקיבל כנפיים בקורס טיס מינוס אחד (1-). אברהם הוצב לטייסת הקרב הראשונה 101 ברמת-דוד והצטרף לגרעין טייסי הקרב הראשונים בחיל האוויר.

בשנת 1952 נסע לאלבמה שבארצה"ב, לקורס פיקוד ומטה של חיל האוויר האמריקאי.

אברהם פיקד על טייסת קרב 101 ולאחר מכן עבר למחלקת מבצעים (אוויר 3) במטה חיל האוויר.

ב"מבצע קדש", כראש מחלקת מבצעים, מצא זמן והשתתף במשימות טיסה מבצעיות בסיני.

לכל אורך תקופת שירותו, אברהם השתתף במשימות מבצעיות מגוונות (צילום כשטח אויב, תקיפות אוויר-קרקע, קרבות אוויר ומשימות מיוחדות וחסימות) תוך טיסה מגוון רחב של מטוסים.

בשנת 1958 היה מפקד בסיס חיל האוויר תל-נוף אשר כלל טייסת קרב, תובלה, מטוסים ובית ספר לטיסה של חיל האוויר.

בשנת 1963 הצטרף לקורס הראשון של המכללה לביטחון

אברהם נולד ביבנאל ב-16 לספטמבר 1923, בן בכור להוריו - רב ואסתר יפה, ממייסדי המושבה. בשנת 1932 עברה המשפחה לגוש תל-מונד עם גרעין המייסדים של מושב חרות.

כבר כנער צעיר, השתתף בפעילות ההגנה של המושב, איתות ממגדל המים ליושבים השכנים. בגיל 16 החל את לימודיו בבית הספר החקלאי "כדורי" ובגיל 18, עם סיום לימודיו התגייס לפלוגה א' בפלמ"ח שם שירת עד שנת 1943.

אברהם התגייס לצבא הבריטי והצטרף לאביו ביחידת הובלה 178, במצרים. מאוחר יותר עברה היחידה לאירופה ועסקה בהעברת פליטי מחנות הריכוז ממרכז אירופה לחופי איטליה. תוך כדי עבודתו זו - הספיק לשכלל את ידיעתו בשפה האיטלקית והיכרות השטח, כאשר היה מוביל את שיירות הפליטים ממקומותיהם השונים לנקודות האיסוף והעלייה לספינה. לאחר מכן - הועבר לעבודה עם פליטי המחנות במערב אירופה והעברתם לנמלים שונים בים התיכון.

בשנת 1946 השתחרר מהצבא הבריטי וחזר ארצה למשק הוריו במושב חרות.

בשנת 1947 גוייס שוב לעבודה בעלייה ב' באיטליה, הפעם בזהות מזויפת ופעילות בלתי חוקית. אורי יפה, בן ורוד, הופיע בביתו והציע לו לחזור לאיטליה לעבודה עם הפליטים ולרכש נשק והברחתו לארץ, שישמש את הישוב במלחמת העצמאות. ללא היסוס, אברהם החליט להיענות לאתגר.

תקופה זו עמוסה בחוויות אנושיות ופיקנטיות. אברהם הצטרף לקבוצה של עשרה, שהוברחו לאיטליה באוניה, הידועה בהברחות וכו'. החבורה כולה הוסתרה במיכל המים של האוניה עד צאתה מהנמל. לפתע ברח אחד הבחורים והחל לרוץ על סיפון האוניה. המלחים החזירוהו שוב למיכל, אבל ליתר בטחון - הניחו על המיכל כמה שקי מלט. עבר זמן והחלו למלאו במים. מישהו שכח שהחברה שוהים שם. הם החלו לדפוק על דפנות המיכל בהיסטריה עד שאחד המלחים שמע את הדפיקות וסגר את הבר.

באחת הנסיעות שלו על האוטוסטרדה באיטליה ארעה

התעופה בן-גוריון - היוו פריצת דרך חשובה ופתח להקמת חברות תעופה פרטיות נוספות בישראל.
בשנת 1967, בעת מלחמת "ששת הימים", התמנה אברהם ליועץ האווירי בפיקוד הדרום.

אברהם נפטר בכ' בניסן 1969 באופן פתאומי מהתקף לב, בביתו בצהלה, בהיותו בן 46 שנים בלבד ונקבר בחלקת המשפחה בבית הקברות בתל-מונה. השאיר אחריו אשה, מיתקה ושלושה ילדים: דובי הבכור, בן 18 ותאומים - רמי ויעל, בני 17.

לאומי בירושלים. לאחר סיום הקורס, בשנת 1964 התמנה לנספח אוויר בפאריס, שם שהה עם משפחתו במשך שנתיים. במהלך תקופה זו, פעל אברהם גם במסגרת "המוסד" בראשותו של מאיר עמית.

בשנת 1966 חזרה המשפחה כולה ארצה ואברהם השתחרר מצה"ל.

בשנת 1967 הקים אברהם חברת תעופה להזרעת עננים להגברת הגשם. חברה נקראה "אווירום" ורכשה שני מטוסים דו-מנועיים. אברהם גייס טייסים צעירים ויחד הפעילו את החברה. הקמת החברה והאישור שניתן לה לפעול משרה

שיירות של עולים בדרכי הבריחה באירופה